

velebila všechna pokolení, a po - ko - rně ho pros - me: ^L Ať se Mi - los - ti - pl - ná za nás přimlouvá.

^L Ať se...

kdo jsou v nebezpečí, aby zakoušeli je - - - - - jí mateřskou lá - sku.
 její přimluvu, ať všechny matky ve svých rodinách pečují o lá - - sku a sva - tost.
 svého Syna jsi ji naplnil radostí, ulehčí trpícím a po - si - luj je v naději.
 na její přimluvu dobrými služebníky a u - - - - - če - dníky tvého Sy - na.
 se zesnulí ve tvém království radují se vše - - - - - mi sva - - tý - mi navěky.

Modlitba před spaním, neděle

T: liturgie
 ND: J. Olejník 1975

089

ÚVOD

^K Bo - že, shlé - dni a po - moz. ^L Pa - ne, po - spěš mi po - má - hat.

^V Slá - va O - tci i Sy - nu i Du - chu Sva - té - mu, ja - ko by - la na po - čá - tku,

i ny - ní, i vždy - cky a na vě - ky vě - ků. A - men. A - le - lu - ja.

089

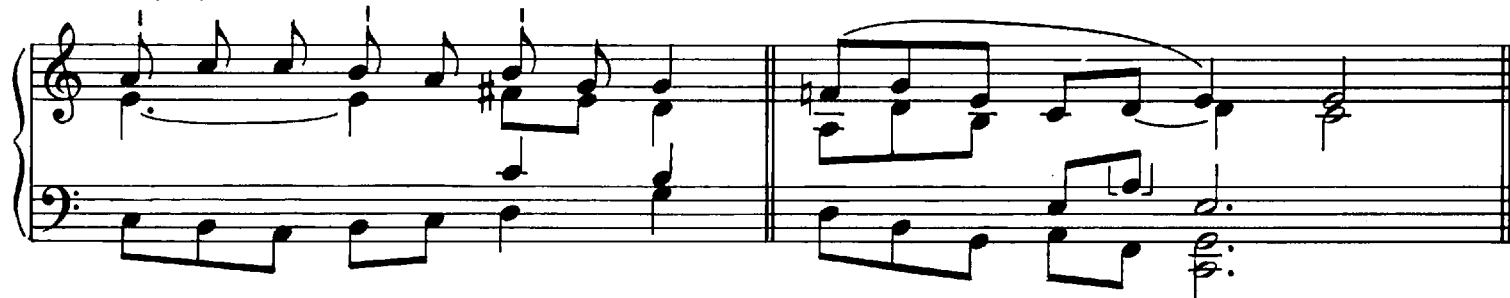
HYMNUS

Mimo dobu velikonoční

1. Na sklo-nku dne tě u - při-mně, Tvů-rce všech věcí, pro-sí-me: s tou-la - ska - vo - stí, již jsi znám,

stůj při nás v no - ci a nás chraň. A - - - - - men.

2. Jen o tobě ať srdce sní,
ať ve snu cítí, že s ním jsi,
aby hned, jak se rozední,
znělo tvou chválou nejčistší.

3. V žití nám pevné zdraví dej,
v nás oheň lásky rozehřej,
ať temnou noc a také nás
rozjasní tvého světla jas.

4. To, Otče mocný nejvýše,
dej skrze Krista Ježíše,
s nímž a se Svatým Duchem též,
po všechny věky kraluješ. Amen.

V době velikonoční

1. Ježíši, Spasiteli náš,
ty Slovo Otce věčného,
tys bdělý strážce věrných svých,
paprsku světla božského.

2. Ty budíš den a voláš noc,
tys Tvůrce světa, věků Pán;
když unavil nás denní shon,
pokojné noci dopřej nám.

3. Ty, jenž jsi zlomil pekla moc
a nad smrtí jsi zvítězil,
ó nedej, by hřích vládl těm,
za něž jsi krev svou vycedil.

4. Dopřej nám nyní klidným snem
údy i mysl osvěžit,
aby duch tělu panoval;
v tom boji dej nám zvítězit.

5. Tobě buď sláva, Ježíši,
jenž vítězně jsi z hrobu vstal,
i Otci, Duchu tvému též
necht' věčně zvučí píseň chval. Amen.

ŽALMY

Antifona

Mimo dobu velikonoční

Za - stí - ní tě svý - mi pe - ru - tě - mi a ne - bu - deš se bát no - čních te - mnot.

V době velikonoční

A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

Žalm 91 (90)

1. Kdo žije pod ochranou	Nejvyšší - - - ho,	přebývá v stínu	Všemo-houcího,
2. ať říká Pánu:	Tys mě ú-to-či-ště,	můj hrad a Bůh můj,	v němž mám důvěru.
3. Vždyť on tě zachraňuje	z tenat lo - - vců,	před slovem, které	zká-zu při-ná-ší.
4. On zastíní tě	svými pe-rutěmi,	pod jeho křídly	dojdeš ochrany.
5. Nebudeš strachovat se	nočních pří - - - šer	a šípů, které	za dne lé - ta - jí,
6. náказы, která v temno - - -	tách se plí - - - ží,	moru, jenž řadí	za bí-lého dne.
7. I když jich padne po tvém	bo-ku ti - sí - c,	ba deset tisíc	po tvé pra-vi-ci,
8. záhuba přesto tebe	ne-do-sá - - - hne;	vždyť jeho věrnost	je tvůj kryt a štít.
9. Naopak, na své oči	budeš vi - - - dět,	spatříš, jak hříšné	stí - há od-plata.
10. Co ty však? Pán je	tvo-je ú-to-či-ště,	ty Nejvyššího	vzal sis k ochraně.
11. Proto nic zlého	se ti nepři-hodí,	nepřijde žádná	rá - na na tvůj stan.
12. Vždyť kvůli tobě andě - - -	lům dal pří - - kaz,	na všech tvých cestách	být ti ochránci.
13. A proto budou na ru - - -	kou tě no - - - sit,	aby ses nepo - - -	ra - nil o kámen.
14. A budeš kráčet po ha - - -	dech a ští - - rech	a lva i draka	kli-dně zašlápneš.
15. Že je mi oddán,	já ho vysvobodím,	ochráním, že se	k mému jménu zná.
16. Vyslyším ho, když mě bude			
vzývat, budu s ním v každém	je - ho sou - že - ní,	zachráním ho a	ke cti pozvednu.
17. Dosyta obdařím ho	dlouhým vě - - - kem	a svoji spásu	mu dán u-vi-dět.
18. Sláva Otci i Synu i	Duchu Svaté--mu,	jako byla na počátku,	
		i nyní, i vždycky + a na věky vě-ků. A - men.	

Antífona

KRÁTKÉ ČTENÍ

Budou hledět na tvář Páně a na čele budou mít jeho jméno. A noc už vůbec nebude, ani nebude třeba lampy nebo světla slunce: Pán Bůh je bude ozařovat a budou kralovat na věčné věky.

089

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

Mimo dobu velikonoční

S
L Do tvých ru-kou, Pa-ne, svě-řu - ji svůj ži - vot. **S** Vy-kou-pil jsi nás,

Pa - ne, vě - rný Bo - že. **L** Svě - řu - ji svůj ži - vot.

S Slá - va O - tci i Sy - nu i Du - chu Sva - té - mu. **L** Do tvých

V době velikonoční

S
L Do tvých ru-kou, Pa-ne, svě-řu - ji svůj ži - vot. A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

S Vy-kou - pil jsi nás, Pa-ne, vě - rný Bo - že. **L** A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

S Slá - va O - tci i Sy - nu i Du - chu Sva - té - mu. **L** Do - tvých

Antifona

O - chra-ňuj nás, Pa - ne, když bdí - me a - buď s ná-mi, když spí - me,

at' bdí - me s Kri-stem a od-po-čí - vá - me v po-ko - ji. *V době velikonoční přidat:*
(A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.)

Simeonovo kantikum – Lk 2,29–32

1. Nyní, Pane, můžeš propustit svého služe-bníka	podle svého	slo-va v pokoji,
2. neboť mé oči vidě - - ly tvou spá - - su,	kterou jsi připravil mezi	všemi náro-dy:
3. světlo k osví - - - ce - ní poha - nú	a k slávě tvého izrael - - - ského lí - - du.	
4. Sláva Otci i Synu i Duchu Svaté-mu,	jako byla na počátku, i nyní,	
	i vždycky + a na věky	vě-ků. A - men.

Antifona

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

V neděli K

Modleme se: Pa-ne, když jsme dnes svatým tajemstvím oslavili vzkříšení Páně, obracíme se k tobě s po -
kor-noupro - sbou: da-ruj nám svůj pokoj a chraň náš odpočinek všeho zlého, at' radostně vstane -
me k tvé chvá - le. Skrze Krista, na - - - - še-ho Pá - na. A - men.

Mimo neděli

Modleme se: Prosím tě, Pane, navštiv náš příbytek a uchraň nás před úklady nepřítele; necht' jsou s námi tvoji svatí andělé a chrání nás v pokoji, a tvé požehnání buď stále s námi. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

ZÁVĚREČNÁ MARIÁNSKÁ ANTIFONA

Zdrá - va buď, Krá - lo - vno ne - be, zdrá - vas, an - dě - lé sla - ví te - be,

zdrá - vas, Má - ti, zdrá - vas, brá - no, z níž je svě - tu svě - tlo dá - no.

Ple - sej, Pa - nno o - sla - ve - ná, na - de vše - chny vy - vo - le - ná;

zdrá - va buď, li - li - e či - stá: při - mlou - vej se za nás u Kri - sta!

**Požehnaná jsi, dcero, od Pána, nejvyššího Boha,
mezi všemi ženami na zemi.**

Jdt 13, 18